

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI

2057

Na temelju članka 139. stavka 2. i članka 140. stavka 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine« br. 150/08, 71/10, 139/10, 22/11 i 84/11) ministar zdravstva i socijalne skrbi donosi

PRAVILNIK

O SPECIJALISTIČKOM USAVRŠAVANJU DOKTORA MEDICINE

Članak 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuju se grane specijalizacija doktora medicine, trajanje i program specijalizacija i užih specijalizacija, uvjeti koje moraju ispunjavati zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i doktori medicine koji obavljaju privatnu praksu za obavljanje specijalizacije, način provođenja specijalizacija i užih specijalizacija te način polaganja specijalističkog ispita.

Izrazi koji se koriste u ovom Pravilniku, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 2.

Pojedini izrazi u smislu ovoga Pravilnika imaju sljedeće značenje:

Specijalizacija jest oblik organiziranog stjecanja kompetencija prema propisanom programu koja se može obavljati samo u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama, trgovačkim društvima koja obavljaju zdravstvenu djelatnost, odnosno kod ovlaštenih doktora medicine koji obavljaju privatnu praksu, a koji ispunjavaju uvjete propisane člankom 4. ili 5. ovoga Pravilnika.

Uža specijalizacija jest nastavak usavršavanja specijalista određene grane specijalizacije na temelju utvrđenog plana potrebnih kadrova putem stjecanja dodatnih kompetencija prema propisanom programu. Uža specijalizacija jest stručna osposobljenost specijalista određene grane specijalizacije koja se stječe završetkom programa uže specijalizacije.

Akreditacijsko područje jest nastavak usavršavanja specijalista ili užeg specijalista određene grane specijalizacije koja se stječe završetkom programa akreditacijskog područja.

Program specijalizacije definira sadržaj i trajanje svih dijelova specijalističkog usavršavanja, popis općih i posebnih kompetencija, uvjete koje moraju ispunjavati pravne i fizičke osobe za obavljanje specijalističkog usavršavanja, obrazac praćenja napredovanja u stjecanju kompetencija, obrazac praćenja obavljenih zahvata, a uključuje i poslijediplomski specijalistički studij za grane specijalizacije kada je to ovim Pravilnikom propisano.

Zajedničko deblo jest zajednički dio specijalizacije za internističke, kirurške i ostale specijalizacije, koje obuhvaća usavršavanje o temeljnim kompetencijama za navedene specijalnosti.

Ishodi učenja obuhvaćaju iskaz o tome što specijalizant treba naučiti, razumjeti ili biti sposoban učiniti nakon završenog programa specijalizacije.

Kompetencije predstavljaju skup znanja, vještina i stavova. Razlikuju se opće i posebne kompetencije vezane uz poseban program usavršavanja. Razine usvojenih kompetencija jesu 1, 2 i 3:

1. Specijalizant je svladao tematsko područje na osnovnoj razini i potrebna mu je pomoć i stručni nadzor u radu i rješavanju problema iz tematskog područja.
2. Specijalizant je djelomično svladao tematsko područje i uz djelomični stručni nadzor u mogućnosti je raditi i rješavati probleme iz tematskog područja.
3. Specijalizant je u potpunosti svladao tematsko područje, poznaje odgovarajuću literaturu i u mogućnosti je samostalno raditi i rješavati probleme iz tematskog područja.

Specijalizant jest doktor medicine s kojim je zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija ili grad, uz ugovoreni probni rad u trajanju od šest mjeseci te kojem je po isteku ugovorenog probnog roka na temelju prijedloga ravnatelja zdravstvene ustanove, izdano rješenje ministra nadležnog za zdravstvo (u daljnjem tekstu: ministar) o odobrenju specijalizacije. Radni odnos specijalizant može zasnovati i u drugoj zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili kod zdravstvenog radnika privatne prakse. Specijalizant jest i doktor medicine koji obavlja privatnu praksu te doktor medicine kojem je na temelju prijedloga tijela, odnosno osoba iz članka 8. ovog Pravilnika izdano rješenje ministra o odobrenju specijalizacije.

Voditelj programa specijalističkog usavršavanja jest doktor medicine specijalist određene grane specijalizacije sa znanstveno-nastavnim ili stručnim zvanjem i najmanje deset godina specijalističkog staža. Voditelj programa specijalističkog usavršavanja koordinira izvođenje programa specijalističkog usavršavanja određene specijalizacije u Republici Hrvatskoj te nadzire rad svih glavnih mentora i mentora za određenu granu specijalizacije. Voditelj programa specijalističkog usavršavanja koordinira izvođenje programa užih specijalizacija te akreditacijskih područja određene specijalizacije u Republici Hrvatskoj. Voditelja programa specijalističkog usavršavanja uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske liječničke komore (u daljnjem tekstu: Komora) imenuje ministar na vrijeme od pet godina. Ministarstvo nadležno za zdravstvo (u daljnjem tekstu: ministarstvo) vodi registar voditelja programa specijalističkog usavršavanja po granama specijalizacije.

Glavni mentor jest doktor medicine specijalist sa znanstveno-nastavnim ili stručnim zvanjem iste specijalističke grane za koju se specijalizant usavršava ili doktor medicine specijalist iste specijalističke grane za koju se specijalizant usavršava, s najmanje deset godina specijalističkog staža. Listu glavnih mentora u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika ministarstvu predlaže ravnatelj zdravstvene ustanove, koja se prilaže zahtjevu za dobivanje ovlaštenja za provođenje specijalističkog usavršavanja iz određene grane specijalizacije sukladno članku 6. ovoga Pravilnika. Ravnatelj predlaže jednog glavnog mentora za određenu granu specijalizacije. Glavni mentor mora biti u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi kojoj je dano ovlaštenje ministra sukladno članku 6. ovoga Pravilnika. Glavnog mentora imenuje ministar rješenjem o odobrenju specijalizacije. Glavni mentor može biti mentor istovremeno za najviše pet specijalizanata. Glavni mentor je odgovoran za propisano provođenje cjelokupnog programa specijalističkog usavršavanja. Glavni mentor surađuje s mentorima, prati napredak specijalizanta, redovito provjerava znanja specijalizanta putem provjere znanja i vještina najmanje dva puta godišnje te je odgovoran za točnost podataka u knjižici o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i dnevniku rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju. Glavni mentor za svoj rad odgovoran je voditelju programa specijalističkog usavršavanja za pojedinu specijalizaciju. Glavni mentor ostvaruje godišnju naknadu za rad po mentorstvu od podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. ovoga Pravilnika. Ministarstvo vodi registar glavnih mentora po granama specijalizacije i ustanovama koje imaju ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja iz određene grane specijalizacije.

Mentor jest doktor medicine specijalist iste specijalističke grane za koju se specijalizant usavršava s najmanje pet godina specijalističkog staža. Mentor jest i doktor medicine specijalist srodne grane za koju se izvodi dio programa specijalističkog usavršavanja s najmanje pet godina specijalističkog staža. Listu svih mentora u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika donosi ravnatelj zdravstvene ustanove, uprava trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno nositelj privatne prakse. Mentor mora biti u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili mora biti nositelj privatne prakse kojima je dano ovlaštenje ministra sukladno članku 6. ovoga Pravilnika. Specijalizant u svakoj zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ordinaciji privatne prakse u kojoj obavlja dio programa specijalizacije ima mentora. Mentor može istovremeno voditi najviše pet specijalizanata. Mentor je odgovoran za propisano provođenje programa specijalističkog usavršavanja, za točnost podataka u knjižici o specijalističkom usavršavanju doktora medicine u koju bilježi napredak specijalizanta u stjecanju kompetencija. Mentor je odgovoran za točnost podataka u dnevniku rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju. Mentor prati napredak specijalizanta, redovito provjerava znanja specijalizanta putem provjere znanja i vještina, surađuje s glavnim mentorom i drugim mentorima, a za svoj rad odgovoran je glavnom mentoru u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i voditelju programa specijalističkog usavršavanja. Mentor ostvaruje godišnju naknadu za rad po mentorstvu od podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. ovoga Pravilnika.

Ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja može se dati zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinaciji privatne prakse koji moraju ispunjavati sve prostorne, kadrovske i posebne uvjete (organizacija, oprema, broj specifičnih pretraga i zahvata, broj bolesnika, itd.) propisane ovim Pravilnikom i programom pojedine specijalizacije.

Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine jest tijelo koje imenuje ministar na vrijeme od pet godina, a zaduženo je za provjeru, procjenu i unapređenje kvalitete specijalističkog usavršavanja doktora medicine. Čine ga predstavnici ministarstva, Nacionalnog zdravstvenog vijeća, Dekanske konferencije medicinskih fakulteta, Akademije medicinskih znanosti, Hrvatske liječničke komore, Hrvatskog liječničkog zbora i Agencije za kvalitetu i akreditaciju u zdravstvu. Predsjednik povjerenstva jest predstavnik ministarstva. Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine nadzire usavršavanje doktora medicine specijalista. Obveze Nacionalnog povjerenstva za specijalističko usavršavanje doktora medicine uključuju i postavljanje državnih standarda i nadziranje trajanja i sadržaja usavršavanja, kontrole kvalitete, postupaka pristupanju usavršavanja, procjene drugih načina kvalifikacija te predlaganje uvođenja metoda procjene uspješnosti napredovanja specijalizanata.

Sporazum za obvezno provođenje dijelova programa specijalističkog usavršavanja jest sporazum koji sklapaju zdravstvena ustanova iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinacija privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, a koji treba jamčiti izvođenje specijalističkog usavršavanja uz definiran sadržaj i razinu kompetencije koja se može u njima odvijati.

Članak 3.

Doktori medicine mogu se stručno usavršavati u obliku specijalizacije, uže specijalizacije, odnosno akreditacijskog područja.

Popis specijalizacija iz stavka 1. ovoga članka tiskan je u Prilogu I. ovoga Pravilnika i njegov je sastavni dio.

Programi specijalizacija iz stavka 1. ovoga članka tiskani su u Prilogu II. ovoga Pravilnika koji je njegov sastavni dio i obuhvaćaju sadržaj, trajanje svih dijelova specijalističkog usavršavanja, popis općih i posebnih kompetencija, uvjete koje moraju ispunjavati pravne i fizičke osobe za obavljanje specijalističkog usavršavanja, obrazac praćenja napredovanja u stjecanju kompetencija te obrazac praćenja zahvata i objavljuju se na internetskim stranicama »Narodnih novina«, www.nn.hr i ministarstva, www.mzss.hr.

Članak 4.

Program specijalističkog usavršavanja doktora medicine u trajanju od najmanje 50% od ukupnog trajanja specijalizacije obavlja se u zdravstvenim ustanovama koje u pogledu radnika, prostora i medicinsko-tehničke opreme udovoljavaju sljedećim uvjetima:

- u njima se obavljaju stručni poslovi predviđeni programom određene specijalizacije u punom opsegu rada,
- u njima se obavlja sveučilišna nastava i provodi znanstveni rad,
- imaju odgovarajući prostor i opremu,
- u njima se liječi dovoljan broj bolesnika, uz dovoljan broj praktičnih procedura potrebnih za usavršavanje specijalizanata,
- imaju na raspolaganju stručnjake drugih struka i drugih medicinskih specijalnosti, kako bi se omogućilo da specijalizant stekne kompetenciju timskog rada u skrbi bolesnika,
- imaju u radnom odnosu najmanje dva doktora medicine specijalista u znanstveno-nastavnom zvanju ili stručnom zvanju ili dva doktora medicine specijalista s najmanje deset godina specijalističkoga staža za granu specijalizacije u kojoj se specijalizant usavršava,
- imaju organizirane aktivnosti na području praćenja kvalitete zdravstvene zaštite,
- ispunjavaju posebne uvjete navedene u programu pojedine specijalizacije.

Članak 5.

Zdravstvene ustanove te trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost u kojima se obavlja dio specijalističkog usavršavanja doktora medicine u trajanju do 50% od ukupnog trajanja specijalizacije u pogledu radnika, prostora i medicinsko-tehničke opreme moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- u njima se obavljaju stručni poslovi predviđeni programom određene specijalizacije,
- imaju odgovarajući prostor i opremu,
- imaju u radnom odnosu s punim radnim vremenom najmanje dva doktora medicine specijalista grane specijalizacije za koju se specijalizant usavršava s najmanje pet godina specijalističkoga staža,
- imaju organizirane aktivnosti na području praćenja kvalitete zdravstvene zaštite,
- ispunjavaju posebne uvjete navedene u programu pojedine specijalizacije.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dio programa specijalističkog usavršavanja koji se obavlja u primarnoj zdravstvenoj zaštiti ili specijalističko-konzilijarnoj zdravstvenoj zaštiti može se obaviti u specijalističkoj ordinaciji u kojoj zdravstvenu djelatnost iste grane specijalnosti obavlja specijalist s najmanje 5 godina specijalističkog staža.

Članak 6.

Ministar, na prijedlog Nacionalnog povjerenstva za specijalističko usavršavanje doktora medicine, rješenjem na vrijeme od pet godina ovlašćuje zdravstvenu ustanovu koja ispunjava uvjete iz članka 4. ovoga Pravilnika te zdravstvenu ustanovu, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinaciju privatne prakse koja ispunjava uvjete iz članka 5. ovoga Pravilnika za provođenje specijalističkog usavršavanja iz određene grane specijalizacije.

U zahtjevu za davanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka zdravstvena ustanova koja ispunjava uvjete iz članka 4. ovoga Pravilnika predlaže grane specijalizacije koje će se u toj ustanovi izvoditi, jednog glavnog mentora za pojedinu granu specijalizacije, zdravstvene ustanove ili trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost ili ordinacije privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika s kojima ima sklopljen sporazum za obvezno provođenje dijelova programa specijalističkog usavršavanja.

Uz zahtjev iz stavka 2. ovoga članka, zdravstvena ustanova obvezna je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 4. ovoga Pravilnika.

U zahtjevu za davanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinacija privatne prakse koja ispunjava uvjete iz članka 5. ovoga Pravilnika predlaže dio programa specijalističkog usavršavanja koji će se u toj ustanovi izvoditi, mentore za pojedinu granu specijalizacije te zdravstvene ustanove iz članka 4. ovoga Pravilnika s kojima ima sklopljen sporazum za obvezno provođenje dijelova programa specijalističkog usavršavanja na temelju programa specijalističkog usavršavanja za određenu specijalizaciju.

U zahtjevu iz stavka 4. ovoga članka, zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinacija privatne prakse obvezna je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 5. ovoga Pravilnika.

Za omogućavanje provođenja specijalističkog usavršavanja odgovaraju odgovorna osoba u pravnoj osobi te rukovoditelj jedinice u kojoj se specijalističko usavršavanje provodi.

O nastalim promjenama u vezi ispunjavanja uvjeta na temelju kojih je dano ovlaštenje ministra za provođenje specijalističkog usavršavanja iz određene grane, ravnatelj zdravstvene ustanove, uprava trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost i nositelj privatne prakse obvezan je obavijestiti ministarstvo u roku od 30 dana od dana nastupa promjene.

Ministarstvo vodi registar zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava koje obavljaju zdravstvenu djelatnost i ordinacija privatne prakse u kojima se može obavljati specijalističko usavršavanje.

Članak 7.

Odobrenje za specijalizaciju i užu specijalizaciju daje ministar na temelju godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koji donosi na prijedlog zdravstvenih ustanova, Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Hrvatske liječničke komore te tijela i osoba iz članka 8. ovoga Pravilnika.

Plan specijalizacija iz stavka 1. ovoga članka zdravstvene ustanove obvezne su uskladiti s planom zapošljavanja doktora medicine za tekuću godinu, osim zdravstvenih ustanova čiji osnivač nije Republika Hrvatska, županija ili grad.

Članak 8.

Specijalizacija se može odobriti doktoru medicine kojem je izdano važeće odobrenje za samostalan rad te koji je u radnom odnosu na neodređeno vrijeme u zdravstvenoj ustanovi, odnosno u radnom odnosu u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ima privatnu praksu ili radi kod doktora medicine privatne prakse.

Doktoru medicine iz stavka 1. ovoga članka koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi niti u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost niti ima privatnu praksu, odnosno ne radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem, ministar može odobriti specijalizaciju za potrebe ministarstva, ministarstva nadležnog za obranu, ministarstva nadležnog za pravosuđe, ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, ministarstva nadležnog za obitelj i branitelje, ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje, ministarstva nadležnog za okoliš, Državnog zavoda za radiološku i nuklearnu sigurnost, Agencije za lijekove i medicinske proizvode, Agencije za kvalitetu i akreditaciju u zdravstvu, Hrvatskog zavoda za telemedicinu, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, znanstvenih pravnih osoba, pravnih osoba koje obavljaju proizvodnju i promet lijekova i medicinskih proizvoda, pravnih osoba koje obavljaju poslove zdravstvenog osiguranja te upravnih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave nadležnih za zdravstvo.

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka specijalizacija se može odobriti doktoru medicine, koji prema posebnom propisu, radi na određeno vrijeme u tijelima ili pravnim osobama iz stavka 2. ovoga Pravilnika te doktoru medicine koji radi na određeno vrijeme u pravnoj osobi čiji osnivač nije Republika Hrvatska, županija ili grad, odnosno kod doktora medicine privatne prakse.

Članak 9.

Prijedlog za odobrenje specijalizacije ministarstvu podnosi zdravstvena ustanova kod koje je doktor medicine u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno doktor medicine privatne prakse ili doktor medicine privatne prakse kod kojeg je doktor medicine u radnom odnosu, odnosno tijelo i osoba iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika te pravna ili fizička osoba iz članka 8. stavka 3. ovoga Pravilnika.

Ministarstvu je obvezno prilikom dostave prijedloga za odobrenje specijalizacije iz stavka 1. ovoga članka dostaviti: uredno popunjeni obrazac za odobrenje specijalizacije, važeće odobrenje za samostalan rad izdano od Hrvatske liječničke komore, pisani pristanak glavnog mentora, pisanu suglasnost ravnatelja zdravstvene ustanove iz članka 4. i 5. ovoga Pravilnika i/ili pisanu suglasnost uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili pisanu suglasnost nositelja privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u kojima će specijalizant obavljati specijalističko usavršavanje, ugovor o međusobnim pravima i obvezama iz članka 11. ovoga Pravilnika i dokumentaciju o ispunjavanju uvjeta iz članka 8. ovoga Pravilnika.

Obrazac za odobrenje specijalizacije iz stavka 2. ovoga članka tiskan je u Prilogu III. ovoga Pravilnika i čini njegov sastavni dio.

Članak 10.

Glavnog mentora imenuje ministar rješenjem o odobrenju specijalizacije.

Ako glavni mentor na temelju prijedloga mentora tijekom mentorstva utvrdi da specijalizant ne izvršava obveze iz programa specijalističkog usavršavanja ili nema sklonosti prema specijalizaciji za koju se usavršava, o tome pisano izvješćuje ministarstvo i podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Glavni mentor tijekom specijalizacije može zahtijevati prestanak mentorstva iz objektivnih ili subjektivnih razloga. Zahtjev za prestanak mentorstva obavezan je u pisanom obliku dostaviti ministarstvu, podnositelju prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika i specijalizantu.

Ministarstvo razrješava glavnog mentora ako utvrdi da isti neodgovorno vodi specijalizanta i to na temelju prijedloga ravnatelja zdravstvene ustanove iz članka 4. ovoga Pravilnika i

nadležnog voditelja programa specijalističkog usavršavanja, te o tome obavješćuje podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika i specijalizanta.

Ministarstvo razrješava mentora ako utvrdi da isti neodgovorno vodi specijalizanta na temelju prijedloga ravnatelja zdravstvene ustanove iz članka 4. ovoga Pravilnika ili ravnatelja zdravstvene ustanove, uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno nositelja privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika i glavnog mentora, te o tome obavješćuje podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika i specijalizanta.

Iznos naknade glavnom mentoru i mentoru za svoj rad po mentorstvu odlukom utvrđuje ministar.

Troškove naknade glavnom mentoru i mentoru snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Ako glavni mentor tijekom specijalizacije zahtijeva prestanak mentorstva zbog razloga iz stavka 2. ovoga članka ili izgubi status glavnog mentora ili mentora zbog razloga iz stavka 3. ovoga članka, obavezan je na povrat razmjernoga dijela naknade.

Članak 11.

Zdravstvena ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija i grad sa specijalizantom sklapa ugovor o međusobnim pravima i obvezama.

Pri sklapanju ugovora iz stavka 1. ovoga članka obveza rada u radnom odnosu na neodređeno vrijeme nakon završetka specijalističkog usavršavanja i položenog specijalističkog ispita ne smije biti ugovorena u trajanju duljem od vremena trajanja specijalizacije.

U ugovoru iz stavka 1. ovoga članka potrebno je ugovoriti i iznos naknade štete koju je doktor medicine, u slučaju kad otkazuje ugovor o radu prije isteka ugovorene obveze rada iz stavka 2. ovoga članka, obavezan isplatiti zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka, a koji ne može biti veći od 50% iznosa troškova specijalizacije iz članka 12. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako doktor medicine otkáže ugovor o radu i uz pribavljenu suglasnost ministra zasnuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija, odnosno grad, obveza rada iz stavka 2. ovoga članka nastavlja se u toj zdravstvenoj ustanovi.

Naknadu štete iz stavka 3. ovoga članka snosi pravna, odnosno fizička osoba u kojoj se specijalizant ili specijalist zaposli za vrijeme trajanja obveze iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 12.

Iznos troškova specijalizacije odlukom utvrđuje ministar.

Troškove iz stavka 1. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u kojoj specijalizant obavlja program specijalističkog usavršavanja, sredstva se doznačuju razmjerno trajanju dijela specijalističkog usavršavanja.

Članak 13.

Doktor medicine stranac može započeti specijalizaciju uz uvjete iz članka 12. ovoga Pravilnika određenu za specijalizante iz privatne prakse, a na temelju prijedloga ministarstva nadležnog za znanost, odnosno ministarstva.

Ministar izdaje doktoru medicine strancu rješenje o odobrenju specijalizacije.

Program specijalističkog usavršavanja doktor medicine stranac iz stavka 1. ovoga članka obavlja prema programu specijalizacije iz članka 3. ovoga Pravilnika u zdravstvenim ustanovama iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenim ustanovama i/ili trgovačkim društvima koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i/ili ordinacijama privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika.

Članak 14.

Doktor medicine specijalist određene grane specijalizacije može se na temelju utvrđenog plana potrebnih kadrova uputiti na dalje usavršavanje u određenu granu uže specijalizacije.

Članak 15.

Specijalizant započinje s obavljanjem specijalističkog usavršavanja u roku od 30 dana od dana primitka rješenja o odobrenju specijalizacije.

U roku iz stavka 1. ovoga članka glavni mentor obvezan je izraditi raspored obavljanja propisanog programa specijalističkog usavršavanja, s mentorima dogovoriti obavljanje specijalizacije u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika te utvrditi dan početka specijalizacije.

Raspored obavljanja programa specijalističkog usavršavanja sadrži dio specijalističkog usavršavanja koji se obavlja u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika u trajanju od najmanje 50% od ukupnog trajanja specijalizacije i dio specijalističkog usavršavanja koji se obavlja u zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u trajanju do 50% od ukupnog trajanja specijalizacije.

Sporazumom za obvezno obavljanje dijela specijalističkog usavršavanja iz članka 6. stavka 2. i 4. ovoga Pravilnika zdravstvene ustanove iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvene ustanove i/ili trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i/ili ordinacije privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, određuju obavljanje dijelova specijalističkog usavršavanja u cilju stjecanja potrebnih znanja i vještina na različitim razinama zdravstvene djelatnosti.

Dio programa specijalizacije koji je zajednički za sve specijalističke programe mora sadržavati stjecanje općih kompetencija iz područja:

- komunikacijske vještine,
- timski rad,
- znanstveni rad,
- stjecanje i prenošenje znanja,
- upravljanje sustavom,
- profesionalni razvoj,
- etika i propisi,
- promocija zdravlja.

Dio teorijskog programa specijalizacije iz stavka 5. ovoga članka, uključujući i poslijediplomski specijalistički studij, obavlja se na medicinskom fakultetu u ukupnom vremenu ne duljem od 10 % vremena od ukupnog trajanja specijalizacije.

Dio programa iz stavka 5. ovoga članka sastavni je dio specijalističkog usavršavanja te se organizira u nastavnom obliku za specijalizante različitih usmjerenja specijalizacije.

Tijekom obavljanja programa specijalizacije specijalizant mora sudjelovati na redovitim stručnim sastancima te:

- najmanje dva puta po godini trajanja specijalizacije na stručnom sastanku dati prikaz slučaja bolesnika i
- ukupno tijekom trajanja specijalizacije objaviti najmanje jedan stručni rad iz područja specijalizacije.

Članak 16.

Specijalizant u pravilu provodi program specijalizacije bez prekida. Vrijeme godišnjeg odmora sukladno Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ne smatra se prekidom, već je uračunato u vrijeme trajanja specijalizacije.

O svakom prekidu u tijeku trajanja specijalističkog usavršavanja podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika obavezan je izvijestiti ministarstvo.

Iznimka od stavka 2. ovoga članka jest stručno ili znanstveno usavršavanje u inozemstvu u kontinuiranom trajanju duljem od 30 dana, obavljanje poslijediplomskog specijalističkog studija, rodiljni dopust, komplikacije u trudnoći, bolesti kod kojih liječenje traje dulje od 30 dana, izvršenje vojne obveze te pritvor dulji od 30 dana.

Za prekid iz stavka 3. ovoga članka prilaže se potvrda ravnatelja zdravstvene ustanove, uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili doktora medicine privatne prakse, odnosno čelnika tijela ili pravne osobe iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika prilikom prijave specijalističkog ispita.

Ako je prekid opravdan, specijalizacija se produljuje za vrijeme za koje je prekid trajao.

Ako se specijalističko usavršavanje obavlja u inozemstvu, koje je sukladno programu specijalističkog usavršavanja u Republici Hrvatskoj, specijalizacija se ne produljuje.

Članak 17.

Pravo na obavljanje specijalizacije prestaje ako:

1. specijalizant otkaže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktoru medicine privatne prakse, odnosno tijelu ili osobi iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika, koja ga je predložila za odobrenje specijalizacije,
2. sukladno odredbi članka 10. stavka 2. ovoga Pravilnika glavni mentor utvrdi da specijalizant ne izvršava obveze iz programa specijalizacije ili nema sklonosti prema specijalizaciji za koju se usavršava te o tome pisano izvijesti zdravstvenu ustanovu, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktora medicine privatne prakse, odnosno tijelo ili osobu iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika za čije se potrebe specijalizant specijalizira i nadležnog voditelja programa specijalističkog usavršavanja iz članka 2. ovoga Pravilnika.

Rješenje o prestanku prava na specijalizaciju donosi ministar na temelju zahtjeva zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktora medicine privatne prakse, odnosno tijela ili osobe iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika.

Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka prilažu se isprave kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta iz točke 1. ili 2. stavka 1. ovoga članka.

Iznimno od stavka 1. točke 1. ovoga članka, u slučaju iz članka 11. stavka 4. ovoga Pravilnika ministar rješenjem utvrđuje prestanak i istovremeno odobrava nastavak specijalizacije u drugoj zdravstvenoj ustanovi.

Članak 18.

Specijalističko usavršavanje i obveze specijalizanta u knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine upisuju glavni mentor i mentor u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i mentor u zdravstvenoj ustanovi i/ili mentor u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili mentor u ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u kojima specijalizant obavlja specijalističko usavršavanje prema propisanom programu.

O rješenju spornih pitanja između glavnog mentora, mentora i specijalizanta oko upisa specijalističkog usavršavanja i obveza u knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine odlučuje voditelj programa specijalističkog usavršavanja.

Obrazac knjižice o specijalističkom usavršavanju doktora medicine propisat će posebnim pravilnikom ministar.

Članak 19.

Praćenje dnevnih aktivnosti specijalizanta tijekom specijalističkog usavršavanja, provjera usvojenih znanja i vještina, praćenje prikaza slučaja bolesnika, praćenje objavljenih stručnih radova iz područja specijalizacije bilježi se u dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju.

Obrazac dnevnika rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka propisat će posebnim pravilnikom ministar.

Specijalizant posjeduje osobnik u koji pohranjuje sve dokumente koji se odnose na specijalističko usavršavanje i čuva ga. Osobnik obuhvaća knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju, potvrde o sudjelovanju na stručnim skupovima kao i druge aktivnosti iz područja specijalizacije.

Članak 20.

Nakon obavljenog programa specijalizacije iz članka 3. ovoga Pravilnika obavljenog u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, specijalizant polaže specijalistički ispit.

Specijalistički ispit polaže se najkasnije u roku šest mjeseci od završetka specijalističkog usavršavanja.

Ministar utvrđuje troškove polaganja specijalističkog ispita koje snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Članak 21.

Prijava za polaganje specijalističkog ispita podnosi se ministarstvu najmanje 30 dana prije pristupanja polaganju specijalističkog ispita.

Pristupnik prijavljuje polaganje specijalističkog ispita na temelju završnog mišljenja glavnog mentora.

Prijava iz stavka 1. ovog članka treba sadržavati: uredno popunjeni obrazac za prijavu specijalističkog ispita, zamolbu pristupnika, uredno popunjenu knjižicu o specijalističkom

usavršavanju doktora medicine, dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju, dokaz o završenom poslijediplomskom specijalističkom studiju te dokaz o radnom odnosu iz članka 8. ovoga Pravilnika.

Obrazac za prijavu specijalističkog ispita iz stavka 3. ovoga članka tiskan je u Prilogu IV. ovoga Pravilnika koji je njegov sastavni dio.

Članak 22.

Ministar na temelju završnog mišljenja glavnog mentora donosi rješenje o polaganju specijalističkog ispita.

Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ministar imenuje tri člana i tajnika ispitnog povjerenstva te određuje datum polaganja specijalističkog ispita. Tajnik povjerenstva je zaposlenik ustanove iz članka 4. ovog Pravilnika. Glavni mentor i mentori specijalizanta ne mogu biti članovi ispitnog povjerenstva.

Tajnik povjerenstva odgovoran je za zakonitost provođenja postupka te je obvezan preuzeti potrebnu dokumentaciju za provođenje specijalističkog ispita od ministarstva i istu vratiti u ministarstvo najkasnije tri dana od završetka ispita. Tajnik povjerenstva obvezan je čuvati tajnu o podacima za koje sazna u obavljanju te dužnosti sukladno propisima o zaštiti tajnosti podataka.

Ministar donosi poslovnik o radu ispitnog povjerenstva.

Članovi i tajnik ispitnog povjerenstva na specijalističkom ispitu imaju pravo na novčanu naknadu čiji iznos određuje ministar posebnim rješenjem.

Članak 23.

Specijalistički ispit polaže se u zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika.

Specijalistički ispit sastoji se od teorijskog i praktičnog dijela.

Članak 24.

Odredbe ovog Pravilnika odgovarajuće se primjenjuju na uže specijalizacije te akreditacijska područja osim članaka 21., 22. i 23. ovoga Pravilnika.

Članak 25.

Opći uspjeh pristupnika na specijalističkom ispitu ocjenjuje se s »položio« ili »nije položio«.

Ocjena se donosi većinom glasova članova ispitnog povjerenstva i upisuje se uz pitanja u zapisnik o polaganju specijalističkog ispita.

Obrazac zapisnika o polaganju specijalističkog ispita iz stavka 2. ovoga članka propisat će posebnim pravilnikom ministar.

Po završetku specijalističkog ispita zapisnik se s cjelokupnom dokumentacijom dostavlja ministarstvu sukladno članku 22. stavku 3. ovoga Pravilnika.

Članak 26.

Doktoru medicine koji je položio specijalistički ispit izdaje se diploma o specijalističkom usavršavanju.

Obrazac diplome o specijalističkom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka propisat će posebnim pravilnikom ministar.

Ministarstvo vodi evidenciju o doktorima medicine koji su položili specijalistički ispit.

Članak 27.

Pristupnik koji ne položi specijalistički ispit prvi puta, može ga ponoviti u roku koji zapisnički utvrdi ispitno povjerenstvo, a koji ne može biti kraći od 30 dana, niti dulji od 90 dana od dana polaganja ispita. Ako pristupnik ne položi ispit drugi put, može ga još jedanput ponoviti kroz daljnjih 90 dana.

Ako niti nakon ponovljenog roka pristupnik ne položi ispit, upućuje se na ponovno obavljanje specijalističkog usavršavanja u trajanju koje odredi ispitno povjerenstvo, a koje ne može biti kraće od 90 dana.

Troškove dodatnog specijalističkog usavršavanja iz stavka 2. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Ako pristupnik ne pristupi polaganju ispita ili odustane od započetog ispita bez opravdanog razloga, smatra se da ispit taj put nije položio i mora ga ponoviti u roku koji odredi ispitno povjerenstvo, a koji ne smije biti dulji od 90 dana. Troškove ponavljanja ispita snosi sam pristupnik. Opravdanost razloga utvrđuje ispitno povjerenstvo.

Pristupnik može pristupiti polaganju specijalističkog ispita najviše tri puta.

Članak 28.

Po položenom specijalističkom ispitu stječe se naziv specijalist određene grane specijalnosti, propisan u programu specijalizacije iz članka 3. ovoga Pravilnika.

Članak 29.

Ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske liječničke komore može rješenjem doktorima medicine specijalističko usavršavanje obavljeno u inozemstvu priznati djelomično ili u cijelosti ako uvjeti i program specijalizacije obavljene u inozemstvu te stečene kompetencije bitno ne odstupaju od uvjeta, programa i kompetencija propisanih ovim Pravilnikom.

Članak 30.

Kvalifikacija doktora medicine specijalista navedena u točki 5.1.3. Priloga V Direktive 2005/36/EC Europskog parlamenta i vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija od 7. rujna 2005. (u daljnjem tekstu: Direktiva) državljaninu države članice Europske unije priznaje se po načelu automatskog priznavanja.

Uvjet specijalističkog usavršavanja doktora medicine jest priznata ili potvrđena kvalifikacija završenog sveučilišnog studija medicine, sukladno posebnom zakonu te posjedovanje važećeg odobrenja za samostalan rad države članice Europske unije.

Postupak priznavanja specijalizacije obavljene u inozemstvu provodit će se samo za one specijalističke grane koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica Europske unije.

Doktori medicine koji su položili specijalistički ispit pred Europskim odborom specijalista Europskog društva te stekli diplomu dodijeljenu od Europskog odbora specijalista priznaje se naziv specijalist određene grane.

Članak 31.

Na kvalifikaciju doktora medicine specijalista, državljanina države članice Europske unije koji je specijalizaciju završio izvan područja Europske unije ili državljanina treće države koji je specijalizaciju završio izvan područja Europske unije ili državljanina treće države koji je specijalizaciju završio u državi članici Europske unije primjenjuje se opći sustav priznavanja propisan posebnim zakonom, a uzimajući u obzir uvjete propisane ovim Pravilnikom.

Iznimno, od stavka 1. ovoga članka doktoru medicine državljaninu treće države koji je specijalizaciju završio u državi članici Europske unije, priznaje se kvalifikacija po načelu automatskog priznavanja pod uvjetom da ima specijalističko radno iskustvo u trajanju od najmanje tri godine unutar posljednjih pet godina specijalističkog rada na teritoriju države članice Europske unije.

Uvjet za specijalističko usavršavanje doktora medicine iz stavka 1. i 2. ovoga članka jest priznata ili potvrđena kvalifikacija završenog sveučilišnog studija medicine, sukladno posebnom zakonu te posjedovanje važećeg odobrenja za samostalan rad.

Članak 32.

Doktor medicine iz članka 31. ovoga Pravilnika na temelju provedenog postupka priznavanja ima pravo korištenja naziva specijalist određene grane specijalizacije propisane ovim Pravilnikom.

Članak 33.

Kvalitetu specijalističkog usavršavanja doktora medicine, odnosno njezinu provjeru, procjenu i unapređenje obavlja Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine iz članka 2. ovoga Pravilnika, prema strukturiranim obrascima i na način utvrđen u Povelji Europske udruge medicinskih specijalista, koja se objavljuje na web-stranici ministarstva.

Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine predlaže ministru poduzimanje odgovarajućih mjera u slučaju negativnog nalaza provjere kvalitete specijalističkog usavršavanja doktora medicine za pojedinu granu specijalizacije.

Članak 34.

Zdravstvene ustanove koje ispunjavaju uvjete iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost, ordinacije privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, obvezne su u roku od 90 dana od dana njegovog stupanja na snagu podnijeti ministarstvu zahtjev za davanje rješenja o ovlaštenju za provođenje specijalističkog usavršavanja.

Zahtjev treba sadržavati elaborat o radu zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ordinacije privatne prakse te dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 4. ili 5. ovoga Pravilnika.

O svakoj promjeni uvjeta iz članka 4. ili 5. ovoga Pravilnika zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ordinacija privatne prakse, obvezna je izvijestiti ministarstvo u roku 30 dana od dana nastale promjene.

Ako zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ordinacija privatne prakse ne postupi sukladno stavku 3. ovoga članka, rješenjem će im se oduzeti ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja, a specijalizant će specijalističko usavršavanje nastaviti u drugoj zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ordinaciji privatne prakse kojima je rješenjem izdano ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja iz određene grane specijalizacije.

Članak 35.

Rješenja o ovlaštenju za provođenje specijalističkog usavršavanja sukladno članku 30. i članku 32. Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine« br. 111/09) danom stupanja na snagu ovoga Pravilnika ostaju na snazi.

Članak 36.

Doktori medicine koji su specijalističko usavršavanje započeli obavljati do dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika nastavljaju obavljati specijalizaciju i užu specijalizaciju prema planu i programu određenom rješenjem o odobrenju specijalizacije i uže specijalizacije, a specijalistički ispit i ispit iz uže specijalizacije polažu prema odredbama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju zdravstvenih djelatnika (»Narodne novine«, br. 33/94, 53/98, 64/98, 97/99, 84/01 i 43/03), odnosno Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine («Narodne novine«, broj 111/09).

Članak 37.

Zdravstvene ustanove obvezne su u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika, specijalizantima ponuditi sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme ako s njima imaju sklopljene ugovore o radu na određeno vrijeme.

Zdravstvene ustanove obvezne su ponuditi specijalizantu sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama, sukladno članku 11. ovoga Pravilnika, u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika.

Zdravstvenoj ustanovi koja ne postupi prema stavku 1. i 2. ovog članka oduzet će se ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja.

Članak 38.

Danom stupanja na snagu ovoga Pravilnika prestaje važiti Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine«, br. 111/09) osim u dijelu programa specijalizacije iz obiteljske medicine, koji prestaje važiti danom stupanja na snagu Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine iz obiteljske medicine i programa užih specijalizacija iz Priloga I. toga Pravilnika.

Članak 39.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, doktorom medicine strancem iz članka 13. ovoga Pravilnika, smatra se državljanin treće države.

Članak 40.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 30. stavka 1., 2. i 3., članka 31. i članka 32. koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 011-02/11-04/13

Urbroj: 534-01/01-11-1

Zagreb, 25. kolovoza 2011.

Potpr
edsje
dnik
Vlad
e
i
minis
tar
zdrav
stva i
socija
lne
skrbi

PRILOG I.
POPIS SPECIJALIZACIJA

1. Abdominalna kirurgija
2. Alergologija i klinička imunologija
3. Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina
4. Dermatologija i venerologija
5. Dječja i adolescentna psihijatrija
6. Dječja kirurgija
7. Endokrinologija i dijabetologija
8. Epidemiologija
9. Fizikalna medicina i rehabilitacija
10. Gastroenterologija
11. Ginekologija i opstetricija
12. Hematologija
13. Hitna medicina
14. Infektologija
15. Internistička onkologija
16. Javnozdravstvena medicina
17. Kardiologija
18. Kardiorakalna kirurgija
19. Klinička farmakologija s toksikologijom
20. Klinička mikrobiologija
21. Klinička radiologija
22. Laboratorijska imunologija
23. Maksilofacijalna kirurgija
24. Medicina rada i športa
25. Nefrologija
26. Neurokirurgija
27. Neurologija
28. Nuklearna medicina
29. Oftalmologija i optometrija

30. Onkologija i radioterapija
31. Opća interna medicina
32. Opća kirurgija
33. Ortopedija i traumatologija
34. Otorinolaringologija
35. Patologija
36. Pedijatrija
37. Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija
38. Psihijatrija
39. Pulmologija
40. Reumatologija
41. Sudska medicina
42. Školska i adolescentna medicina
43. Transfuzijska medicina
44. Urologija
45. Vaskularna kirurgija

PRILOG II.

1. Abdominalna kirurgija

2. Alergologija i klinička imunologija

3. Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina

4. Dermatologija i venerologija

5. Dječja i adolescentna psihijatrija

6. Dječja kirurgija

7. Endokrinologija i dijabetologija

8. Epidemiologija

9. Fizikalna medicina i rehabilitacija

10. Gastroenterologija

11. Ginekologija i opstetricija

12. Hematologija

13. Hitna medicina

14. Infektologija

15. Internistička onkologija

16. Javnozdravstvena medicina

17. Kardiologija

18. Kardiorakalna kirurgija

- 19. Klinička farmakologija s toksikologijom**
- 20. Klinička mikrobiologija**
- 21. Klinička radiologija**
- 22. Laboratorijska imunologija**
- 23. Maksilofacijalna kirurgija**
- 24. Medicina rada i športa**
- 25. Nefrologija**
- 26. Neurokirurgija**
- 27. Neurologija**
- 28. Nuklearna medicina**
- 29. Oftalmologija i optometrija**
- 30. Onkologija i radioterapija**
- 31. Opća interna medicina**
- 32. Opća kirurgija**
- 33. Ortopedija i traumatologija**
- 34. Otorinolaringologija**
- 35. Patologija**
- 36. Pedijatrija**
- 37. Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija**
- 38. Psihijatrija**
- 39. Pulmologija**
- 40. Reumatologija**
- 41. Sudska medicina**
- 42. Školska i adolescentna medicina**
- 43. Transfuzijska medicina**
- 44. Urologija**
- 45. Vaskularna kirurgija**

PRILOG III.

OBRAZAC ZA ODOBRENJE SPECIJALIZACIJE

PODNOŠITELJ PRIJEDLOGA ZA ODOBRENJE SPECIJALIZACIJE (navesti naziv)	
PODACI O DOKTORU MEDICINE (za kojeg se podnosi zahtjev za odobrenje specijalizacije)	
Ime i prezime	
Datum rođenja	
Mjesto rođenja	
Državljanstvo	
STJECANJE NAZIVA DOKTOR MEDICINE	
Naziv Sveučilišta i fakulteta	
Datum diplomiranja	
Rješenje nadležnog tijela kojim se priznaje studij medicine završen u inozemstvu	KLASA: URBROJ: DATUM:
PRIJEDLOG ZA ODOBRENJE SPECIJALIZACIJE	
Naziv specijalizacije	
Glavni mentor	
Ime i prezime	
Zdravstvena ustanova	

Prijedlog za odobrenje specijalizacije ministarstvu nadležnom za zdravstvo podnosi zdravstvena ustanova kod koje je doktor medicine u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno doktor medicine privatne prakse ili doktor medicine privatne prakse kod kojeg je doktor medicine u radnom odnosu, odnosno tijelo i osoba iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika. Prilikom dostave prijedloga za odobrenje specijalizacije uz uredno popunjeni Obrazac za odobrenje specijalizacije, potrebno je dostaviti važeće odobrenje za samostalan rad izdano od Hrvatske liječničke komore, pisani pristanak glavnog mentora, pisanu suglasnost ravnatelja zdravstvene ustanove iz članka 4. i 5. ovoga Pravilnika i/ili pisanu suglasnost uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili pisanu suglasnost nositelja privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, ugovor o međusobnim pravima i obvezama iz članka 11. ovoga Pravilnika i dokumentaciju o ispunjavanju uvjeta iz članka 8. ovoga Pravilnika.

U _____, _____ 201____.

PODNOŠITELJ PRIJEDLOGA
ZA ODOBRENJE SPECIJALIZACIJE

PRILOG IV.
OBRAZAC ZA PRIJAVU SPECIJALISTIČKOG ISPITA

PODACI O DOKTORU MEDICINE (koji prijavljuje specijalistički ispit-pristupnik)	
Ime i prezime	
Datum rođenja	
Mjesto rođenja	
Državljanstvo	
PODACI O ZAPOSLENJU	
Naziv poslodavca	

PRIJAVA SPECIJALISTIČKOG ISPITA IZ	
Naziv specijalizacije	
Rješenje ministarstva nadležnog za zdravstvo o odobrenju specijalizacije	KLASA: URBROJ: DATUM:

Prijava za polaganje specijalističkog ispita podnosi se ministarstvu nadležnom za zdravstvo najkasnije 30 dana prije pristupanja polaganju specijalističkog ispita. Pristupnik prijavljuje polaganje specijalističkog ispita na temelju završnog mišljenja glavnog mentora upisanog u knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine. Prilikom prijave specijalističkog ispita potrebno je priložiti: uredno popunjeni obrazac za prijavu specijalističkog ispita, zamolbu pristupnika, uredno popunjenu knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine, dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju, dokaz o završenom poslijediplomskom specijalističkom studiju te dokaz o radnom odnosu iz članka 8. ovoga Pravilnika.

U _____, _____ 201__.

POTPIS PRISTUPNIKA
